

Critici statiegeldstudie willen zwaarder oordeel

Wetenschappelijke Integriteitscommissie onderzoekt werk Wageningen Universiteit

Hans Marijnissen

REDACTIE DUURZAAMHEID

Critici van het rapport van de Wageningen Universiteit over de kosten van statiegeld, gaan in beroep tegen de beslissing dat er bij de samenstelling ervan géén sprake zou zijn van schending van de wetenschappelijke integriteit. Volgens hen is daar wel degelijk sprake van.

Advocaat Rogier Hörchner, die drie partijen bijstaat, zegt dat de onderzoekers gedurende een lange periode en met een vooropgezet doel flinterdunne informatie afkomstig uit het bedrijfsleven als rapport hebben gepresenteerd. Toen daarop kritiek kwam, volhardden ze volgens Hörchner in hun standpunt. "Dan weet je dondersgoed waar je mee bezig bent", aldus de advocaat. "En dan hebben we het ook niet langer over wat getallen en individuele onderzoekers: deze werkwijze slaat terug op het hele instituut Wageningen Universiteit." Volgens Hörchner grenst de rapportage over statiegeld aan misleiding.

Uit gelekte dossiers bleek gisteren in *Trouw* dat de Commissie Wetenschappelijke Integriteit (CWI) vindt dat de handelwijze van twee onderzoekers van de Wageningen Universiteit op onderdelen onzorgvuldig was. Maar van de zware kwalificatie 'schending van wetenschappelijke integriteit' zou geen sprake zijn.

Die uitkomst is reden voor de klagers om in beroep te gaan bij het onafhankelijke Landelijke Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (LOWI) dat los van de universiteiten de kwaliteit van onderzoek beoordeelt.

Hörchner zegt desgevraagd dat hij de reconstructie in *Trouw* over het optreden van wetenschappers, bedrijven en ambtenaren in de statiegeldkwestie 'heel herkenbaar' vindt. "De onderzoekers hebben flinterdunne informatie, bestaande uit wat mailtjes van de supermarkten en de voedingsindustrie, als onderzoek gepresenteerd. Maar ze lieten na zelf primaire bronnen te zoeken en te vergelijken met buitenlandse gegevens. Daardoor ontstond een zó eenzijdig document, dat je het geen wetenschap meer kunt noemen." Het consequent verhullen van de financier én de lange periode waarin het rapport door de WU werd verdedigd, maakt deze kwestie volgens Hörchner alleen maar erger.

Hörchner verwacht in dat verband veel van de gang naar het LOWI. "Neem de tabakslobby, de banklobby, de melklobby en de steeds verdergaande privaat-publieke financiering van wetenschappelijk onderzoek. Het begrip 'wie betaalt, bepaalt' is volledig doorgeslagen. Het begrip wetenschappelijke integriteit is in dat opzicht het laatste bastion. En het LOWI haar laatste bewaker."

'Flinterdunne informatie werd als onderzoek gepresenteerd'

